

Reactie politie op document Buurtveiligheid Woerden 2016

De inhoud van het document "Buurtveiligheid Woerden 2016" mist een wetenschappelijke benadering en onderbouwing van de onderzoeksmethodiek. Hoeveel inwoners zijn benaderd? Welke inwoners zijn benaderd en op basis waarvan etc. etc. De cijfers genoemd in het document worden gezien als een indicatie niet als een gegeven.

Ter inleiding kan het verhelderend zijn om uit te leggen wat tot de taken van de politie hoort en op basis waarvan. De wettelijke taakomschrijving van de politie vindt zijn grondslag in de wet. Artikel 3 van de Politiewet 2012:

Artikel 3 Politiewet 2012

De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven.

Kerntaken van de politie:

"Wat de politie moet doen, is onderwerp van een langdurig debat, de zogenaamde kerntakendiscussie. Deze discussie is niet uniek voor Nederland. Ook elders worden deze discussies gevoerd in reactie op overvraging en capaciteitsproblemen. De Nederlandse kerntakendiscussie valt deels terug te voeren op het feit dat de wettelijke taakopdracht van de Nederlandse politie (art. 3 Politiewet 2012) beperkt is tot hoofdlijnen: daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven. Wel kan uit de verdeling van de verantwoordelijkheden over de politie tussen gezagsdragers worden afgeleid dat handhaving van de rechtsorde kan worden onderverdeeld in handhaving van de openbare orde (maintaining order) en strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde (enforcing the law). Handhaving van de openbare orde en hulpverlening vinden plaats onder gezag van de burgemeester. Daarmee is tot uitdrukking gebracht dat het begrip openbare orde op lokaal niveau inhoud krijgt, bijvoorbeeld in gemeentelijke verordeningen. Daarbij past een bestuurlijk georiënteerde politie en de gezagspositie van de burgemeester als vertegenwoordiger van het lokale bestuur. Dit sluit aan bij het karakter van de Nederlandse staat. In de Nederlandse gedecentraliseerde eenheidsstaat hebben van oudsher zowel de rijksoverheid als de gemeente een rol op het gebied van de veiligheidszorg, terwijl de provincie in dit opzicht nauwelijks betekenis heeft. Het lokaal bestuur (gemeenteraad) heeft binnen de vastgestelde nationale kaders een grote beleidsvrijheid. De verantwoordelijkheid voor het algemene veiligheidsbeleid, voor preventie, openbare orde en hulpverlening bij nood, berust primair bij de gemeente. Veiligheid en leefbaarheid gelden als domein van het lokaal bestuur. Wat betreft de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde staat de politie onder gezag van de officier van justitie die deel uitmaakt van het landelijk OM. De verantwoordelijkheid voor de repressief georiënteerde opsporing en vervolging ligt dus op rijksniveau." (bron Politie In Ontwikkeling (PIO))

Reactie op de samenvatting. Pagina 1:

1 De aanpak van overlast en het zorgen voor veiligheid zijn primair verantwoordelijkheden van de gemeente. Van overlast kan melding gedaan worden bij de politie. Wanneer beschikbaar en actueel zal de politie ter plaatse gaan. Wanneer er sprake is van het constateren van strafbare feiten kan de politie hier tegen optreden. Wanneer er sprake is van sociale problematiek wordt dit signaal overgedragen aan de gemeente of andere partners in de zorg. Van overlast kan geen aangifte worden gedaan bij de politie. Men kan enkel aangifte doen van strafbare feiten waarvan men kennis draagt (artikel 161 Wetboek van Strafvordering). De politie hanteert een eenduidig beleid als het gaat om het melden van overlast. Dit kan middels het bellen van 0900-8844, internet of aan het bureau van politie. Het is wenselijk dat de gemeente eveneens een klachten meldpunt of loket ingericht heeft, daar een grote hoeveelheid van het aantal klachten gemeld bij de politie vallen onder de verantwoordelijkheid van de gemeente.

In het document is te lezen dat men teleurgesteld is dat er niets gebeurd in de aanpak van 30km zones of het verhandelen van drugs op de hoek van de straat. De aanpak van 30km zones is, na aanwijzing van het college van PG's, door de politie niet toegestaan. Dit heeft er mee te maken dat 30km zones als zodanig ingericht dienen te zijn en zelf handhavend moeten zijn. Dat wil zeggen dat in een 30 km zone het onmogelijk moet zijn om harder te rijden dan 30km per uur. Het is aan de wegbeheerder (gemeente) om een dergelijke weg als zodanig in te richten. Het is dus niet een kwestie van dat de politie niet wil handhaven maar niet kan handhaven.

Vaak komen er bij de politie signalen binnen van burgers die het vermoeden hebben dat er gedeald wordt bij hen in de straat. Wanneer de politie ter plaatse komt en in gesprek gaat met de melder dan blijkt vaak dat het

vermoeden gebaseerd is op personen die drugs gebruiken of op het aantreffen van lege drugszakjes. Het gebruik van drugs, mits aanwezig in de toegestane hoeveelheden, kan de politie niet tegen optreden. Het gebruik en het bezit van een hoeveelheid voor eigen gebruik is gedoogd. Wanneer de gemeente artikel 2:48 van de APV aanpast naar een verbod op het gebruik en aanwezig hebben van (soft)drugs en daarbij gebieden aanwijst waar dit van kracht is zouden gemeente en politie handhavend kunnen optreden.

2 Terugkoppeling over het verloop van het opsporingsonderzoek na het doen van aangifte mag beter. Dit staat op de landelijke agenda en burgers kunnen straks middels hun Dig-ID het verloop van het onderzoek volgen. De beleving van dat alleen aangiften van zwaardere vergrijpen in behandeling worden genomen klopt deels. Wanneer een minder zwaar vergrijp frequent voorkomt kan dit aanleiding geven tot een projectmatige inzet van de politie. Een enkele aangifte van een minder zwaar vergrijp wordt uit oogpunt van onvoldoende politie capaciteit doorgaans niet in behandeling genomen wanneer er een zwaarder vergrijp een grotere prioriteit kent. De politie zal in dat geval eerst het zwaardere vergrijp behandelen.

3 Wanneer men inzet van de politie wenst kan men dit verzoeken via de landelijke ingangen door het bellen naar 0900-8844 bij geen spoed en 112 bij spoed. Contact via internet of social media kan, echter mag men zich realiseren dat dit doorgaans nooit direct wordt opgepakt of behandeld aangezien dit medewerkergebonden is. De medewerker in kwestie kan vrij, ziek of met verlof zijn waardoor er een vertraging ontstaat in de reactie op het bericht.

Reactie pagina 2:

1 De verantwoordelijkheid van en de regie op leefbaarheid ligt primair bij de gemeente. Wanneer er sprake is van jeugdoverlast en er is geen relatie tot enig strafbaar feit zal de gemeente er voor kunnen kiezen om er jongerenwerk in te laten participeren. De genoemde verkeersovertredingen komen voor in meerdere gebieden. Het is aan de wegbeheerder (gemeente) om de weg duurzaam en veilig in te richten zodat dergelijke situaties zo veel als mogelijk niet kunnen ontstaan. Dit zijn lange termijn oplossingen. Vanwege capaciteitstekorten is het voor de politie ondoenlijk om te controleren in alle gebieden op dergelijke overtredingen. Het komt voor dat de politie in probleemgebieden incidentele controles houdt echter wordt hier altijd een effect op een zeer korte termijn mee bereikt. Wanneer de controles ophouden neemt het gedrag weer toe. Het is ondoenlijk om de politie hierop structureel te laten handhaven.

2 Zoals eerder aangegeven heeft het college van PG's aangegeven dat wanneer de gemeente een 30km gebied aanwijst, deze als zodanig zelf handhavend ingericht is, dat minimaal 80% zich houdt aan de snelheid. Bekeuren door de politie in een 30km is niet toegestaan. Het is aan de gemeente om een gebied, die aangewezen is als een 30km zone, deze als zodanig en dus zelf handhavend in te richten.

3 De politie heeft onvoldoende capaciteit om in iedere wijk continue aanwezig te zijn. Dit is een landelijk probleem. Wanneer men hier verandering in zou willen zou dit geadresseerd mogen worden aan de landelijke politiek. Echter is het bekend dat wanneer er, teveel of te vaak politie zichtbaar aanwezig is, in een wijk dit juist het onveiligheidsgevoel kan vergroten bij burgers. Toezicht in het publieke domein is daarnaast niet enkel een taak van de politie maar ook van de gemeente. De gemeente kan er bijvoorbeeld voor kiezen om de inzet van de BOA's op straat uit te breiden. De politie kan het niet alleen doen, veiligheid is van ons allemaal. Burgerparticipatie zoals buurtsignaleringssteams en whatsappgroepen wordt door de politie graag gezien.

Reactie pagina3:

In 1993 zijn de rijkspolitie en gemeentepolitie overgegaan naar regionale politie. Sinds 2012 is de politie gereorganiseerd naar een landelijke politie. De taak van de politie vindt zijn basis in de wet. De taakomschrijving van de politie is beschreven in artikel 3 van de Politiewet 2012. De politie heeft in het verleden zeer veel oneigenlijke taken uitgevoerd. Taken als het geven van voorlichting op scholen, de aanpak van jeugdoverlast, de zorg voor verwarde personen etc. etc. Dit zijn allen geen primaire taken van de politie. De politie richt zich primair op het opsporen van de daders van strafbare feiten, het handhaven van de openbare (rechts) orde en hulpverlening aan hen die dat behoeven wanneer het spoed is en er niemand anders in staat is om te helpen.

De rol van de wijkagent is die van een regisseur op de kerntaken. De wijkagent staat in nauwe verbinding met ketenpartners en sleutelfiguren. De wijkagent signaleert problematieken en adviseert hierover de instanties die in regie zijn. Als het gaat om de aanpak van overlast of het verstrekken van informatie dan zijn dit zaken die niet primair onder de verantwoordelijkheid vallen van de wijkagent. De wijkagent is er om de

veiligheidsproblematieken samen met de partners op te pakken en de aanpak van de criminaliteit in de wijk te verstevigen.

Reactie pagina 5:

Wanneer een melding bij de politie binnenkomt via 112 of 0900-8844 wordt deze ingedeeld in een categorie: spoed, nu of later. De spoed en nu meldingen worden altijd opgepakt. De later meldingen blijken vaak meldingen te zijn die niet bestemd zijn voor de politie of niet gerelateerd zijn aan de kerntaken van de politie. Wanneer de verwachting van de burger is dat de politie tot taak heeft om bijvoorbeeld parkeeroverlast of jeugdoverlast aan te pakken dan kan het voorkomen dat de burger teleurgesteld raakt. Parkeeroverlast, jeugdoverlast etc. is een gemeentelijke taak en zal om die reden dan ook doorgezet worden aan de gemeente.

Wanneer er meldingen binnen komen bij de politie van herhaaldelijke verkeersovertredingen wordt gekeken naar de inrichting van de weg. Wanneer blijkt dat de inrichting van de weg als zodanig is dat deze zich leent voor het maken van overtredingen of een verkeersonveilige situatie oplevert, zal de politie het advies geven aan de gemeente om de inrichting van de weg te herzien. Het komt voor dat de gemeente hier geen gehoor aan geeft. Ook komt het voor dat gemeenten verbodsborden plaatst tegen het advies van de politie in. In dit advies wordt vaak aangegeven dat de maatregel niet handhaafbaar is door de politie.

Niet urgente zaken of onduidelijke overtredingen behoren niet tot de prioriteit van de politie. Er is niet genoeg capaciteit bij de politie om deze in behandeling te kunnen nemen.

Reactie pagina 6:

De aangiftebereidheid bij het misdrijf woninginbraak is landelijk gezien zeer hoog. De uitkomst van dat slechts 65% van dit feit aangifte heeft gedaan is zeer opmerkelijk te noemen.

Het is wenselijk dat de 59% van de respondenten die de afgelopen 2 jaar structureel te maken heeft gehad met te hard rijden in een 30km zones hun beklag gaan doen bij de gemeente. Wanneer de verwachting is dat de politie hier op zou moeten gaan handhaven is eerder in het schrijven aangegeven dat dit niet mogelijk is.

In het verleden kreeg de burger na het doen van aangifte niet altijd een afloop bericht. Inmiddels is het proces ten aanzien van het informeren van de burger over de afloop van hun aangifte verbeterd. De burger krijgt nu altijd een schriftelijke terugkoppeling en in het geval van HIC delicten zelfs een persoonlijke terugkoppeling per telefoon. Ook kan de burger middel Dig-ID het opsporingsonderzoek volgen.

Reactie pagina 7:

De aanpak van intimiderende jongeren is een taak van jongerenwerk. Wanneer er een relatie is met een strafbaar feit zou de politie kunnen optreden. Het gebruik van drugs is wat burgers vaak waarnemen. Dit is iets waar de politie niet tegen op kan treden i.v.m. het huidige gedoogbeleid en het ontbreken van regels in de APV. Het dealen is doorgaans niet zichtbaar en wordt zorgvuldig aan het zicht onttrokken.

Van overlast kan geen aangifte gedaan worden bij de politie, slechts melding. Overtredingen kunnen alleen worden aangepakt wanneer deze op heterdaad worden waargenomen door een opsporingsambtenaar. De melding van een burger is hiertoe niet afdoende.

Reactie pagina 8 en 9: Het beeld op de kaartje is niet representatief. Het geeft slechts dat beeld van de respondenten. Het zegt dus niets over of er concentraties van misdrijven of overlast zijn. Het werkelijke geografische beeld is als volgt in de periode oktober 2014 t/m oktober 2016

Fietsendiefstal

Woninginbraak

